

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. juni 2013
Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsbeh: Rikke Nørregaard
Sagsnr.: 2013-0032-0717
Dok.: 753320

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 55 (Alm. del), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Langballe (DF).

Morten Bødskov

/

Louise Vadheim Guldborg

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 55 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, om præambelen i Den europæiske konvention om statsborgerret fra 1997 lydende: ”der ønsker at undgå diskrimination i anliggender, der vedrører statsborgerret”, er forenelig med, at statsløse i Danmark kan opnå statsborgerskab på lempeligere vilkår end andre udlændinge.”

Svar:

1. Det fremgår af 5. betragtning i præambelen til Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret (statsborgerretskonventionen), at de stater, som undertegner konventionen, ønsker at undgå diskrimination i anliggender, der vedrører statsborgerret.

Hensynet til at undgå diskrimination er reguleret i statsborgerretskonventionens artikel 5, hvoraf det fremgår, at en kontraherende stats regler vedrørende statsborgerret ikke må indeholde forskelle eller omfatte praksis, der indebærer, at der finder forskelsbehandling sted på grund af køn, religion, race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse (stk. 1), samt at en kontraherende stat skal følge princippet om ikke at forskelsbehandle sine statsborgere, uanset om de har erhvervet indfødsret ved fødslen eller efterfølgende (stk. 2).

Af den forklarende rapport til statsborgerretskonventionens artikel 5, stk. 1, fremgår bl.a. følgende:

”41. States Parties can give more favourable treatment to nationals of certain other States. For example, a member State of the European Union can require a shorter period of habitual residence for naturalisation of nationals of other European Union States than is required as a general rule. This would constitute preferential treatment on the basis of nationality and not discrimination on the ground of national origin.”

Som det fremgår, udgør en positiv forskelsbehandling på grund af statsborgerskab ikke diskrimination, da statsborgerskab falder uden for bestemmelsen i statsborgerretskonventionens artikel 5, stk. 1.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil en positiv forskelsbehandling på grund af statsløshed derfor ikke være omfattet af statsborgerretskonventionens artikel 5.

2. Det fremgår endvidere af 4. betragtning i præamblen til statsborgerretskonventionen, at de stater, som undertegner konventionen, bl.a. tilstræber, så vidt det er muligt, at undgå tilfælde af statsløshed.

Hensynet til at undgå tilfælde af statsløshed er bl.a. reguleret i statsborgerretskonventionens artikel 4 og 6.

Det følger således af statsborgerretskonventionens artikel 4, at enhver kontraherende stats regler om statsborgerret skal baseres bl.a. på princippet om, at statsløshed skal undgås (litra b).

Herudover fremgår det af artikel 6, stk. 2, i statsborgerretskonventionen, at ifølge enhver kontraherende stats nationale lovgivning erhverves indfødsret af børn, der er født på den pågældende stats område, og som ikke ved fødslen erhverver indfødsret i en anden stat. Indfødsretten erhverves ved fødslen i henhold til lov eller efterfølgende af børn, som er statsløse, efter ansøgning til den rette myndighed fra eller på vegne af det pågældende barn efter de i den kontraherende stats nationale lovgivning foreskrevne regler. Det kan bestemmes, at ansøgning kun kan indgives af personer, der har haft lovligt og fast ophold i det pågældende land i en periode på højst fem år umiddelbart forud for indgivelse af ansøgningen.

Endvidere følger det af statsborgerretskonventionens artikel 6, stk. 4, at enhver kontraherende stat i sin nationale lovgivning skal lette erhvervelsen af indfødsret for bl.a. statsløse personer (litra g).

3. Det er på baggrund af ovenstående Justitsministeriets opfattelse, at hensynet til at undgå diskrimination – som dette bl.a. er kommet til udtryk i statsborgerretskonventionens præambel og rækkevidden af artikel 5 – ikke i henhold til konventionen er til hinder for, at statsløse personer født i Danmark kan opnå statsborgerskab på lempeligere vilkår end andre udlændinge i overensstemmelse med navnlig samme konventions præambel og artikel 6.

Det bemærkes i den forbindelse, at det endvidere følger af statsborgerretskonventionens artikel 26, stk. 1, at bestemmelserne i konventionen er uden præjudice for bestemmelser i national lovgivning eller bindende internationale instrumenter, ifølge hvilke enkeltpersoner har eller ville få en bedre retsstilling på området vedrørende statsborgerret.

Der kan i tilknytning hertil henvises til artikel 1 i FN's konvention af 30. august 1961 om begrænsning af statsløshed, hvoraf det bl.a. fremgår, at en kontraherende stat skal give statsborgerret til personer, der er født på dens territorium, og som ellers ville blive statsløse. Efter bestemmelsens stk. 2 kan en kontraherende stat gøre meddelelse af statsborgerret efter ansøgning afhængig af en række nærmere opregnede betingelser.